

HV KRAS/VOLENDAM PRESENTS

FINALE

LANDSKAMPIOENSCHAP 2021/2022

ZONDAG
12 JUNI

13:30

LIVE OP NOS

KRAS
HV/VOLENDAM

>>>>>>>> -VS- <<<<<<<<<

GREEN PARK
HANDBAL AALSMEER

TICKETS

VOLWASSEN €15

11 T/M 16 €10

0 T/M 10 €5

OPPERDAM

KOOP UW
TICKETS OP

HANDBALVOLENDAM.NL/TICKETS

**“Wij wensen het team veel succes toe
in de strijd om het kampioenschap”**

**Ooit waren we
plastic doppen**

kras-recycling.com. Well worth the visit.

from **waste** to **worth**

VEEL SUCCES!

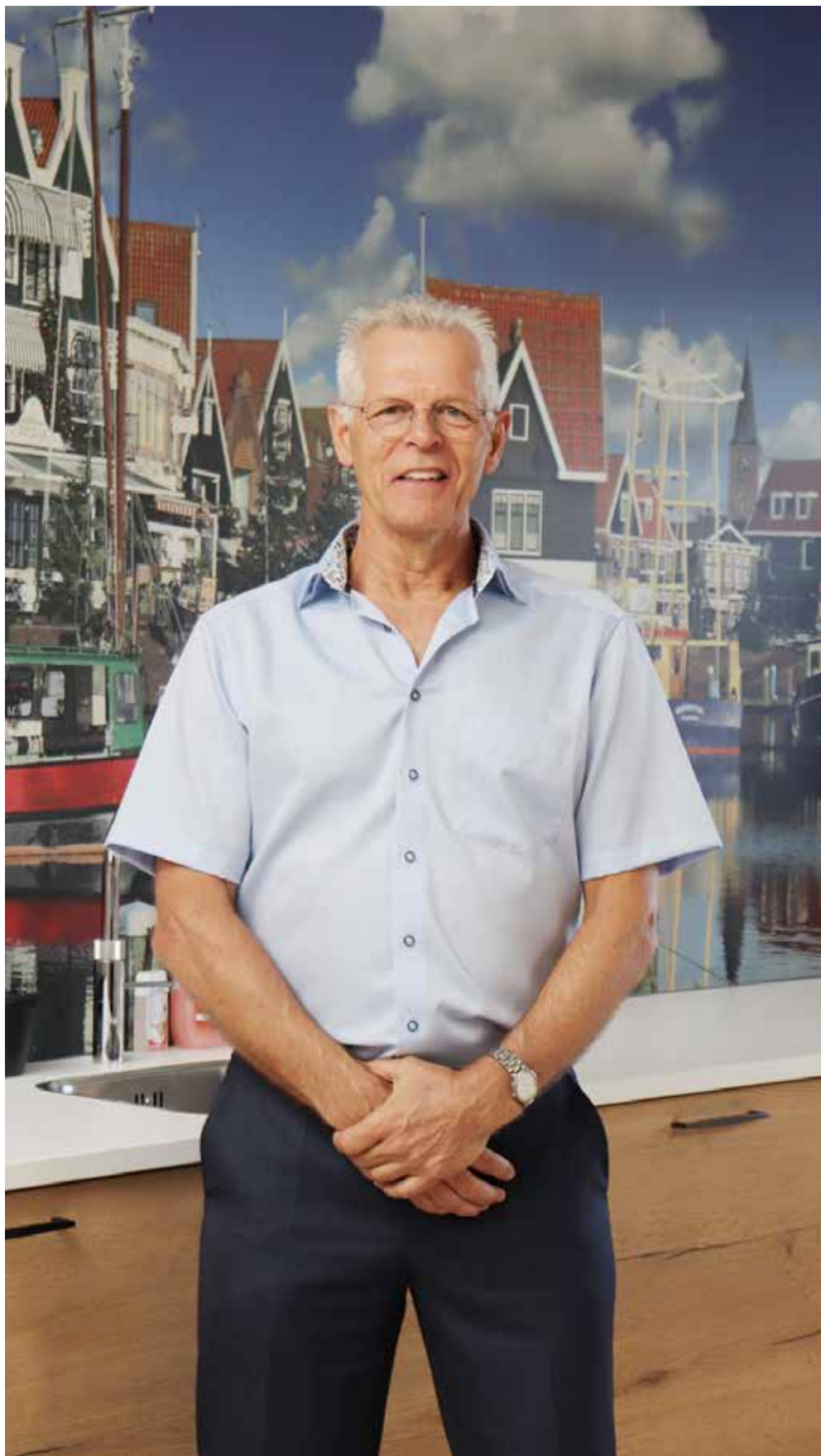
**Wij wensen de mannen
van HV Kras Volendam
heel veel Succes in de strijd
om het kampioenschap.**

Succes
Schoonmaak
VOOR EEN SCHONERE EN MOOIERE WERELD

www.successchoonmaak.nl

Een team dat elkaar kansen gunt

Van de voorzitter

Na twee vervelende jaren waarin corona ons doen en laten voor een groot deel bepaalde, hebben we nu gelukkig weer een redelijk normaal seizoen gehad. Niet meer drie keer in de week testen voor de topsportteams en eindelijk weer publiek op de tribunes.

Een seizoen waarin ik mag stellen, dat onze topteams heel redelijk gepresteerd hebben. Onze Dames 1 dwong in de eredivisie een plaats af in de kampioenspoule voor het Nederlands Kampioenschap. Heren 2, ofwel Jong Volendam, met ook een plaats in de Eredivisie, werd heel verdienstelijk tiende in een competitie van 16. Onze eerste herenteam begon heel wisselvallig aan de grensoverschrijdende BeNeLeague, een competitie met de beste 6 Belgische en 6 Nederlandse teams. Helaas werd het Final Four-weekend op één punt niet gehaald. Onze trainer Mark Ortega is er dit seizoen in geslaagd om van een aantal loslopende, maar goede spelers, een eenheid te maken. Een team dat elkaar niet de loef wil afsteken, maar elkaar kansen gunt. Dit was merkbaar in het spel en leidde uiteindelijk tot steeds betere resultaten.

Mark, die een tweejarig contract had, bracht kalm, maar bevlogen het Amerikaanse sport-beleven over op onze Nederlandse ploeg. Het team begon steeds beter te functioneren en dat was goed te merken in de 'HandbalNL League 2022', de strijd om het Nederlands Kampioenschap. Deelname aan de 'Best of Three' is veilig gesteld. Tegenstander is Green Park/Handbal Aalsmeer, een heuse Super-derby dus. Mark gaat aan het einde van dit seizoen weer terug naar de Verenigde Staten van Amerika, en zal worden opgevolgd door Geert Hinskens, bij veel mensen al bekend als

oud-speler van het eerste team van HV KRAS/Volendam.

Hoewel we vanaf 2005 maar liefst zeven keer landskampioen zijn geworden, is het in de laatst behaalde finales, die van 2014/2015, 2016/2017 en 2018/2019 niet gelukt. Het moet toch weer eens wel kunnen slagen. Vooral gelet op de inzet van trainer Mark Ortega en de spelers alsmede de hoge kwaliteit van het getoonde spel tijdens de laatste wedstrijden. Maar laten we niet op de feiten vooruitlopen. Tegen Greenpark/Handbal Aalsmeer werd de laatste twee wedstrijden gewoon één keer verloren en één keer gewonnen en niets is zo gevaarlijk als het onderschatten van de tegenstander.

Maar we mogen natuurlijk wel vurig hopen dat HV KRAS/Volendam na negen jaar wachten weer landskampioenschap wordt en de schaal meeneemt naar Volendam. Wat wij als toeschouwers nu nog kunnen doen, is de Heren 1 naar de overwinning te schreeuwen. Kom daarom in grote getale, trek je oranje outfit aan en juich mee om onze jongens naar de overwinning te voeren.

Laten we er met z'n allen een sportieve, spannende en voor HV KRAS/Volendam succesvolle 'Best of Three' van maken.
Piet Kes
Voorzitter

HV KRAS/VOLENDAM MET HAAR TIJD MEE

Ook wij bij HV KRAS/Volendam gaan met onze tijd mee. Op onze website kun je onder andere wedstrijdverslagen vinden en hier delen we nieuws, zoals bijvoorbeeld nieuws over contracten van onze spelers, maar ook verslagen van leuke, sportieve en succesvolle initiatieven die worden georganiseerd. Vaak delen we hiervan een klein stukje op onze Facebook en Instagram, maar er is dus veel meer!

Onze Facebook wordt ingezet om de topsportkant van de club te belichten met nieuws, foto's en video's. Maar we delen hier ook de berichten van de jeugd en andere club zaken. Hetzelfde geldt voor Instagram. Op ons Instagram account delen we nieuws, maar ook recap filmpjes en andere dingen die in de vereniging leven. Hier gebruiken we onze berichten voor, maar ook de stories. We streven er naar om onze Instagram up to date te houden en elke keer weer met nieuwe, leuke content te komen. Ons Instagram account is aan het groeien en dit

motiveert ons om elke keer weer nieuwe dingen te bedenken. Wil je echt het laatste nieuws weten? Kijk dan op ons Instagram account! We hebben ook een Twitter account waar we nieuws op delen En LinkedIn. LinkedIn wordt alleen gebruikt voor sponsor gerelateerde informatie. Wat veel mensen niet weten is dat HV KRAS/Volendam ook een TikTok account heeft! Dit willen we in de toekomst meer uitbreiden.

Onze accounts kun je vinden op [@handbalvolendam](https://www.instagram.com/handbalvolendam)

Maker van de lekkerste visproducten!

Een selectie uit ons assortiment:

Viskoekjes • Viskroketter • Visburgers
Garnalenkroketter • Paella • Diverse sauzen
Zalmsalade • Krabsalade • Volendammersalade

Bezoek onze website!

Zet 'm op mannen!
Veel succes!

FREEK SCHILDER

Morseweg 47 • Volendam • T 0299-368966 • www.freekschilder.nl • info@freekschilder.nl

COLOFON

Deze handbalbijlage is tot stand gekomen door de samenwerking tussen HV/KRAS Volendam en de Nivo.

De verhalen zijn van de hand van Lisa Lautenschütz, Jaap Buijs, Finn Radsma, Eddy Veerman en Joyce Loch. Fotografie door John Loch, Fred Mol en Klaas Smit. Opmaak door de Nivo-redactie: Kevin de Boer, René Schilder, Erik Jonk en Ron Schilder.

@HANDBALVOLENDAM

VOLG ONS OP DE SOCIALS!

FOLLOW

www.handbalvolendam.nl

Occasioncentrum de Groot B.V.

Wij wensen H.V. KRAS/Volendam
VEEL SUCCES!

Mgr. C. Veermanlaan 1b • Volendam • 0299 321928 • verkoop@degrootvolendam.nl • www.degrootvolendam.nl

TRAINERSDUO: 'VOLENDAM HEEFT DE JUISTE MINDSET'

Na negen seizoenen is de kans reëel te noemen dat de landstitel weer in handen komt van HV Kras/Volendam. Hoofdtrainer Mark Ortega: „Ik ben erg trots op het team en de progressie die ze gemaakt heeft dit seizoen.” De mannen zijn gegroeid als spelers, maar ook als team. „Dit is zeer belangrijk, zeker als je in de positie wil zijn om voor een prijs te spelen”, aldus Ortega. De in het Amerikaanse Columbus geboren Ortega speelde tien jaar lang als international voor Team USA en na zijn clubperiode bij de Miami Sharks verkaste hij naar Europa om daar voor teams in Spanje, Duitsland en Noorwegen te spelen.

De globetrotter werd na zijn actieve loopbaan assistent-bondscoach van de Verenigde Staten. In 2020 werd Ortega aangesteld om het damesteam van Volendam te coachen. Het contact was op gang gekomen door de betrokkenheid van HV Kras/Volendam in het Forum Club Handball, een organisatie die de belangen van Europese clubs uit het tophandbal vertegenwoordigt. HV Volendam mocht hier na diverse Nederlandse kampioenschappen lid van worden. Vanuit de IHF en EHF ontstond een programma voor de Amerikaanse bond om de handbalsport daar bekender en succesvoller te maken. Ook Ortega speelde hierin een

rol. Omdat Kras/Volendam vroegtijdig brak met herentrainer Hans van Dijk, ging het op zoek naar een nieuwe coach en bood Ortega zich aan. Daardoor duurde zijn periode bij de dames van Garage Kil/Volendam maar kort. Hij werkte en werkt samen met assistent-trainer Christiaan Albers. „In het begin van dit seizoen liep niet alles even lekker. Er waren enkele blessures en corona speelde nog een grote rol in de sport”, blikt Albers terug. „In de loop van het BENE-League seizoen hebben we ons ontwikkeld. De spelers zijn beter op elkaar ingespeeld. Ze zijn echt een team geworden.”

Als er wordt gekeken naar de het proces vanaf de BENE-League tot nu, heeft Kras/Volendam zich goed herpakt: „We hadden gewoon in de Final Four moeten staan. We hebben op sommige momenten punten laten liggen, terwijl we punten hadden moeten pakken”, aldus Christiaan Albers.

DE GROEPSDYNAMIEK IS GEWELDIG EN ALLES VALT OP ZIJN PLAATS'

De laatste keer dat Kras/Volendam de schaal mee heeft mogen nemen naar huis is ondertussen een aantal seizoenen geleden. In de tussentijd zijn wel wat finales gespeeld, maar dan lukte het net niet om te winnen. Beide trainers zijn er over uit dat het nu wel weer eens tijd wordt. Nu Kras/Volendam weer opnieuw voor de positie staat om landskampioen te worden kun je bij iedereen de spanning voelen. Iedereen is er mee bezig, spelers, vrijwilligers, leden en natuur-

lijk ook de trainers. Mark en Christiaan zijn als duo begonnen bij Garage Kil/Volendam. De band die ze met elkaar hebben opgebouwd, helpt hen enorm bij het handbal, maar ook daarbuiten. Als er iets gaande is, dan kunnen zij altijd op elkaar vertrouwen. Christiaan: „Omdat wij al samenwerken sinds dat we het damesteam hebben getraind, zijn we een vertrouwensband met elkaar aangegaan.” Elke training komen ze eerder bij elkaar om te overleggen wat ze gaan doen met de trainingen en om te kijken wat tijdens die training handig is om op te focussen.

Deze finalewedstrijden brengen een bepaalde druk met zich mee. Het trainersduo staat een zware taak te wachten om de heren zo goed mogelijk voor te bereiden op de finales. Zelf zijn ze er beide van overtuigd dat de winst zeker mogelijk is. Christiaan: „Volendam heeft de spelers en de juiste mindset om te winnen. Ook moet er uit worden gegaan van de eigen kracht en ons eigen spel moet gespeeld worden. De groepsdynamiek is geweldig en alles valt op zijn plaats. Dit is dus een positief vooruitzicht op de finalewedstrijden.”

EIGENLABEL
MERCHANDISE

Heel veel succes in de strijd
om het landskampioenschap!

EL Merchandise BV | Dieselstraat 4, Volendam | www.eigenlabelmerchandise.nl

AVENHORNS VLECHTBEDRIJF B.V.

Schrepel 20 Tel.: 0229- 543737
1648 GC DE GOORN Fax: 0299- 542890
www.avenhornsvlechtbedrijf.nl

‘Elke keer dat ik op het veld sta voel ik me weer dat kind’

ZLATKO PAVICEVIC GAAT MET VERTROUWEN NAAR AANKOMENDE FINALES

Hij was de laatste weken niet af te stoppen. De ballen vlogen achter elkaar uit zijn linkerhand richting de kruising, onhoudbaar voor de doelman van de tegenstander. Zlatko Pavicevic (29) was los en wekenlang topscorer. Na een wisselend seizoen kijkt de van AIK Stockholm overgekomen speler vol vertrouwen naar de aankomende best-of-three finales.

Wanneer ben je begonnen met handbal spelen?

„Ik begon met handbal spelen toen ik zeven jaar oud was. Mijn vader speelde vroeger ook handbal. Toen vond ik het altijd al leuk, en had ik er veel plezier in. En dat gevoel neem ik nog steeds mee. Elke keer dat ik op het veld sta voel ik me weer dat kind.”

Hoe ben je hier gekomen?

„Ik ben hier via Alex (Binderis). Ik heb hem leren kennen in Zweden en zo ben ik gevraagd hier te komen spelen. Ik wilde altijd al naar het buitenland en reizen, dat was mijn grote droom. Ik heb veel gepraat met Joost Ooms (algemeen manager) en Mark Ortega (coach), en uiteindelijk heb ik getekend, zelfs voordat ik ooit in Volendam was geweest. Het voelde goed, en dan doe ik het ook. Dan hoef ik niet meer extra na te denken en ik heb er nog geen moment spijt van gehad. Er is veel gebeurd in een korte tijd, maar ik ben er blij hier te zijn.”

Wat vind je van het team?

„Het team is geweldig, ze zijn mijn tweede familie. Na een moeilijke periode in mijn persoonlijke leven hebben ze mij gesteund. Mijn eigen familie is hier natuurlijk niet, dus je moet hier iets opbouwen. En met deze jongens voel ik me erg op m'n gemak. Het was wel even schakelen. Er zijn veel jonge jongens en ik ben een van de oudere, iedereen moet daarin even z'n plek leren vinden. We laten elkaar in waarde, en dat is onze kracht. Je ziet het ook in ons spel. Het eerste deel van het seizoen was het rommelig en waren we nog niet op elkaar ingespeeld. Dat zit nu veel beter. Het is een hele reis geweest, maar we zitten nu in een opwaartse beweging.”

Wat heeft je ertoe gezet om naar HV KRAS/Volendam te komen?

„De afgelopen drie jaar heb ik mezelf afgevraagd, waar wil ik naartoe, waar wil ik wo-

nen. Ik heb in Canada gewoond, maar ja, daar spelen ze geen handbal. Toen heb ik ook wel echt gemerkt wat handbal voor mij betekent, ik miste het zo erg. Ik was al een aantal keer in Amsterdam geweest, dat is blijven hangen. Ik voelde me hier zo op m'n gemak, de mensen, de sfeer. Het liet me niet los. En toen kwam dit op m'n pad. Dat was natuurlijk geweldig. Ik had me dit nooit kunnen voorstellen, dat ik ooit in Nederland voor Volendam zou komen te spelen.”

NA EEN MOEILIJKE PERIODE IN MIJN PERSOONLIJKE LEVEN HEEFT HET TEAM MIJ GESTEUND'

Wat heeft ervoor gezorgd dat je hier blijft?

„De voornaamste reden is natuurlijk handbal, daarvoor ben ik hier. Hoe hier het spel wordt gespeeld ligt mij goed. Het is vrij fysiek, dat was wel even wennen, in Zweden is dat anders. Maar wat mij heeft gegrepen zijn de mensen hier, de community. Mensen noemen Volendam een speciale plek, dat is het ook. Zodra je eenmaal in de groep zit, val je in een warm bad. Het leuke is dat als andere mensen hier komen, verstaan ze het Volendams niet, maar ik wel! Dus het is echt een combinatie van het handbal en de mensen hier, in Volendam en bij de club. Ik ben nog niet klaar hier.”

Hoe ga je de finales in?

„Ik wil winnen. Ik wil de schaal met het team terugbrengen naar Volendam. Het is nu negen jaar geleden, dat is een lange periode. Nu is het tijd dat we weer gaan winnen. Ik heb er zelfs over gedroomd, een paar keer

zelfs. Ik wil hier iets achterlaten. Elke keer als ik in de Opperdam train zie ik de banners met alle jaren dat we gewonnen hebben en de prijzen. Dat motiveert mij enorm. Ik wil daar ook hangen, met dit team. Het is goed voor de gemeenschap en de club als we nu weer gaan winnen. Dit team komt nooit meer terug, dat moeten we ons goed beseffen. We hebben allemaal het gevoel dat het kan, en we zijn zo dichtbij, nu moeten we gefocust blijven. We moeten nu alles eruit halen wat erin zit en ervan genieten.”

Heb je het vertrouwen dat jullie gaan winnen?

„Natuurlijk! Tegen Aalsmeer is het altijd een lastige wedstrijd. De ene keer winnen wij, dan winnen zij, we zijn echt tegen elkaar opgewassen. Dat is leuk. We moeten er echt voor vechten, daarom moeten we gefocust blijven. We hebben een jong team, dat voel je. Het duurde dan ook even voordat we goed op elkaar waren ingespeeld, maar dat zit nu goed. We maken samen veel uren op het veld, dat schept een band. Daarom heb ik ook alle vertrouwen in de aankomende wedstrijden. Ik heb er erg veel zin in, en dat merk je ook als je er met mensen over praat, met de vrijwilligers en alle mensen er omheen, er zit hier veel passie.”

NU IS HET TIJD DAT WE WEER GAAN WINNEN. IK HEB ER ZELFS OVER GEDROOMD, EEN PAAR KEER ZELFS'

Wat heeft er volgens jou voor gezorgd dat jullie na dit seizoen toch de finale hebben kunnen bereiken?

„Het was natuurlijk geen perfect seizoen.

Het is wel zo dat al onze spelers individueel zo goed en sterk zijn, dat breng je allemaal samen in een team. Dan moet je werken aan de details om te zorgen dat het goed samenwerkt. Dat zie je terug in de wedstrijden. Sommige wedstrijden speelden we erg goed, maar er was geen consistentie – de wedstrijd erna konden we wel weer verliezen. Dat moest veranderen. Ook moesten we stress tijdens de wedstrijden verminderen zodat we minder fouten maken. Daarvoor moet je veel met elkaar praten, voor na en tijdens de wedstrijd. Je brengt veel tijd met elkaar door, dus je kan alles bespreken. Je hebt iedereen nodig, alleen samen kom je hier goed uit. Zodra iedereen het proces begreep en iedereen z'n rol accepteerde, ging het allemaal veel soepeler en in die positieve flow zitten we nu.”

Laatste vraag, wat zijn je doelen en verwachtingen voor volgend seizoen?

„Het liefste zou ik hetzelfde team houden, maar dat kan natuurlijk niet. Voor volgend seizoen zou ik wat meer consistentie willen. Ook zou ik met het team gewoon wat meer lol maken, elkaar op verschillende manieren leren kennen, dat lijkt me leuk. Ik houd dezelfde mindset, en ik hoop dat ik dat het team kan meegeven. Ook hoop ik dat er meer internationals komen, dat zou dingen toch makkelijker maken voor me. Ik kijk uit naar samenwerken met de nieuwe coach, af en toe moeten wat dingen veranderen. We hebben hier veel jonge talenten, die kunnen we ook wat meer de ruimte geven. Voor mezelf wil ik Nederlands of Volendams leren! Handbalgericht wil ik een meer complete speler worden, sterk in de aanval en de dekking. Daarnaast wil ik de jongere jongens helpen beter te worden. En natuurlijk wil ik volgend jaar ook weer winnen, de beker, de schaal, alles. En dat dan hier mogen neerzetten, dat aan de mensen hier en de club geven. Dat lijkt me het allermooiste.”

Mannen Heel veel succes!!

H.J. Calkoengracht 27
1131 ZM Volendam
Mob: 06 - 53 47 17 99
Mail: tuijpfabouw@ziggo.nl

WE GAAN VOOR NUMMER 8

**TOM
SCHILDER**
schildersbedrijf

schilderen als topsport

Tel. 06-47424488

WWW.TOMSCHILDERS.NL

ROL DE TEGENSTANDER OP!

VITRAGES
ZONWERING
BEHANG
LAMINAAT
TAPIJT
GORDIJNEN

Edammerweg 9 - Volendam - Tel: 32 12 40

**METSELBEDRIJF
VEERMAN - ROLIE BV**

Succes in de finales!

Hieronder vind je de tekst van "Ad Fundum" met het nummer dat speciaal is geschreven voor ons KRAS/Volendam. Als hij straks gedraaid gaat worden kunnen jullie in ieder geval meezingen!

HANDBALMANIA (OH VALERIA)

Heel ons dorp is losgeslagen, van 't volk, alle lagen
Op die mooie zaterdagen, "handbal-mania"
Eenmaal door de jeugd gedrongen, is de wens van elke jongen
Dat je zo wordt toegezongen, "handbal-mania".
Als je juichen wil dan kan je, in de kleuren van oranje.
Voor de spelers met hun franje, "handbal-mania"
In de hoogste regionen, bovenaan staan onze zonen,
"handbal-mania". Door supporters zeer begaan
Volendam zal nooit vergaan
Topsport willen bedrijven
Moet hier voor altijd blijven
Zo is Volendam, uniek in haar bestaan
De competitie is begonnen, toeters, ratels en ballonnen
Er wordt wekelijks gewonnen, "handbal-mania"
Tegenstanders krijgen les, 'n plaatsje bij de eerste zes
ja dat is kras en ook succes, "handbal-mania"
De playoffs zullen bepalen, waar de fans dit lied herhalen
Samen kunnen wij dit halen, "handbal-mania"
In de hoogste regionen, bovenaan staan onze zonen,
"handbal-mania"
Door supporters zeer begaan
Volendam zal nooit vergaan
Topsport willen bedrijven
Moet hier voor altijd blijven
Zo is volendam, uniek in haar bestaan
Klein begonnen, grote dromen, ja je kon het aan zien komen
Gaan tot grote hoogte stomen,
"handbal-mania"
De finale, best of five, je voelt het door je hele lijf
Van deze spanning sta je stijf, "handbal-mania"
Spelers moeten alles geven, zullen vechten voor hun leven
Onze dijk weer laten beven, "handbal-mania"
Er is niks meer aan te doen, ons Volendam wordt kampioen
Nee daar is niks meer aan te doen,
ons Volendam wordt kampioen!!!

Tekst: B.Smit

BodyResults
now it's personal

Wij **feliciteren de heren** met
het behalen van de finale om
het landskampioenschap!

De trotse **Strength & Conditioning**
trainers van HV Kras / Volendam!

Wij wensen onze mannen
veel succes!

**collectief
makelaars**

Makelaardij | Aan-Verkoop | Taxaties

0624 69 06 19
collectiefmakelaars.nl | 0299 71 45 55 | (Hans Schindeler)

H2O **ESPORTS CAMPUS
AMSTERDAM**

HV KRAS/ VOLENDAM, SUCCES IN DE FINALE!

H2O esports campus wenst Handbal vereniging KRAS/ Volendam veel succes in de finale van de handbal best of 3!

WWW.H2O.GG

GENERALE REPETITIE IN LIMBURG LAAT TWEE VERSCHILLENDE HELFTEN ZIEN

De handbalmannen van HV KRAS/Volendam waren op de slotdag van de NL League al zeker van een finaleplaats en een nederlaag bij de Limburgse Lions zou de ploeg van Mark Ortega daar niet van kunnen weerhouden. Alleen als het verschil groot zou zijn en Aalsmeer met royale cijfers haar laatste wedstrijd zou winnen, zou het thuisvoordeel van Volendam in de best-of-three in het gedrang komen. Zo ver liet Volendam het niet komen in de Stads-sporthal in Sittard. Sterker nog, de bezoekers stonden lange tijd aan de positieve kant van de score. Lions streed echter tot het laatst voor de Limburgse eer en wist het nog te kantelen: 33-30.

KRAS/Volendam speelde zaterdagavond duidelijk twee verschillende helften in het hete Limburg. Voor de pauze speelden de oranjehemden, na een rommelige start, met flair en pakten mede dankzij enkele fraaie reddingen van keeper Dennis Schellekens dan ook een 2-5 voorsprong. Na treffers van Alex Binderis en Zlatko Pavicevic. Door wat slordigheidjes kwamen de Lions toch weer langszij. In de 23e minuut was de stand 11-11. Maar enkele stevige slotminuten resulteerden in een 13-15 voorsprong bij rust, door doelpunten van Evert Kooijman en Stefan Van Gils.

Direct na rust leek KRAS/Volendam de voorsprong verder uit de bouwen: 15-19 na zes minuten. Maar de thuisclub kroop steeds dichterbij, tot 20-21 na tien minuten. Een sterk tussenoffensief zorgde weer even voor een 24-28 voorsprong,

maar daarna keerde het tij. Open kansen werden gemist en ook de dekking liet het regelmatig afweten, waardoor de ene na de andere break keeper Rob Goudriaan om de oren vloog.

Het betrof weliswaar een wedstrijd om des keizers baard, maar als je de hele wedstrijd aan de positieve kant van de score staat, dan is het op zijn zachts gezegd wat bitter als je nog verliest. Zlatko Pavicevic werd uitgeroepen tot Man of the Match en zorgde, samen met Alex Binderis en Jordy Baijens gebroederlijk voor de helft van de doelpunten (vijf).

HV KRAS/Volendam: Dennis Schellekens, Rob Goudriaan; Jordy Baijens, Alex Binderis, Jeroen Roefs, Abou Fofana, Stefan van Gils, Zlatko Pavicevic, Evert Kooijman, Tim Roefs, Marnix Roos, Filip Pettersson, San-der Nagtegaal, Florent Bourget.

De handbalsters van Metz tonen hun bronzen medaille aan de 'gele wand' met supporters.

Zwarthoed
SCHILDERS

**HEREN, KLEUR VOLENDAM
WEER ORANJE.
DAN VERZORGEN WIJ DE VERF!**

HV KRAS/ Volendam, succes!

Namens het volledige team van schurq. wensen wij Handbal vereniging KRAS/ Volendam veel succes in de finale best of 3!

rebel
in
marketing
& sales

schurq.

DEBBIE VAN DE BUITENCATEGORIE

Ze is er zelf de persoon niet naar om zich naar haar status te gaan gedragen, maar Debbie Bont schaarde zich afgelopen weekeinde wederom in een illuster rijtje. De Volendamse handbalster werd al eens wereldkampioen en nam deel aan de Olympische Spelen, sinds zondag mag zij zich ook bezitter noemen van een medaille in de Champions League. Met haar Franse club Metz werd zij derde tijdens de Final Four in het Hongaarse Boedapest.

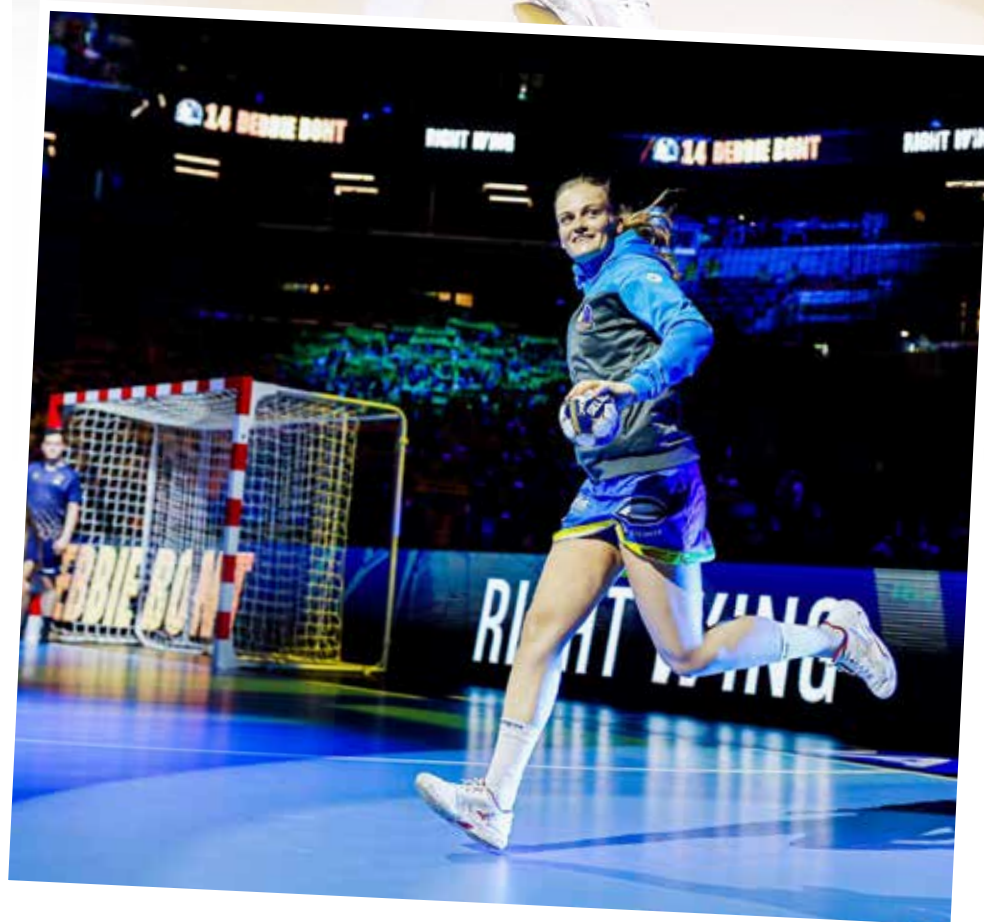
„Het was een supermooie ervaring”, zegt de dertiger achteraf. Ze was al wat gewend. „Maar spelen voor zoveel mensen had ik niet eerder gedaan. Metz had al veel supporters – zo’n zeshonderd – uit Frankrijk mee en met zo’n 14.000 toeschouwers van alle vier de clubs gaf het een supersfeertje. Bij de warming-up nam ik toch even de tijd om rond te kijken.”

In de halve finale wachtte het Noorse Vipers Kristiansand. Tot aan de rust ging het gelijk op. Daarna liepen de Scandinavische speelsters langzaam maar zeker weg. „Het stond vanaf het begin niet goed in de dekking, we kregen teveel goals tegen. Ik hoopte dat we in de tweede helft minder zenuwen zouden hebben, maar ook toen hadden we een slechte periode. En hun keepster stopte belangrijke ballen.” Metz, dat tijdens de poulefase twee keer won van Kristiansand, verloor met 27-33. „Dat was heel zuur. Zij hebben een goede ploeg en zijn heel ervaren. Het was daarom geen verrassing dat zij

zondag ook de finale wonnen van het thuis spelende Györ.”

Daar waar Bont zaterdag nog de helft van de wedstrijd in actie kwam, zou zij zondag in de strijd om het brons op de bank blijven. „Zoiets hoort bij topsport, dat is keihard af en toe. En de Champions League moet je niet op deze ene wedstrijd gaan beschouwen. Andere meiden hebben in de halve finale of in andere wedstrijden niet of nauwelijks gespeeld. Dit meemaken was al megamooi.”

Het was de eerste keer in de geschiedenis van de club Metz dat zij een medaille behaalde in de Champions League, met Volendamse inbreng. „Ik ben supertrots op deze medaille. We hebben het in het stadion en ook daarna buiten gevierd met onze fans.” Het seizoen is nog niet klaar, want na de landstitel wil Metz ook de beker winnen. Komend weekeinde is Besancon in Parijs de tegenstander.

Debbie bij haar opkomst in de MVM Dome, met haar naam op de led-boardings.

GRANDO KEUKENS & BAD

Grando Purmerend

Edisonweg 17, Tel.: 0299-223580
grando.nl/purmerend

100%NL

gewoon het leukste blad van Nederland

**100%NL Magazine wenst
HV KRAS/Volendam veel
succes in de finale!**

www.100pmagazine.nl

Business Mobile

communicatie professionals

**SUCCES BEGINT MET
DE JUISTE COMMUNICATIE!**

Business Mobile | Marterkoog 5, Alkmaar | 085-6255600 | www.businessmobile.nl

Duurzaam Belegger
Academie

Wij wensen het team van Kras/Volendam veel succes!

Abou Fofana en Alex Binderis staan symbool voor een zeldzaam seizoen

AMERIKAANSE CONNECTIE WIL VOETAFDRUK ACHTERLATEN

Het seizoen 2021–2022 zal bij HV KRAS/Volendam sowieso de geschiedenisboeken in gaan als die waarin het vlaggenschip de meeste 'vreemdelingen' herbergde. Maar al die wereldburgers streefden het gezamenlijke doel na en willen als ploeg historie schrijven. „Wij willen als ploeg ook met zo'n vlag in De Opperdam hangen”, doelen Abou Fofana en Alex Binderis op de banners met landskampioenschappen. Fofana en Binderis zouden dan exponent zijn van een zeldzaam seizoen: de Fransman en Zweed komen immers al jaren uit voor Team USA. En ze verlaten Volendam alweer deze zomer. Maar niet voordat ze een blijvende herinnering hebben achtergelaten.

De geboorte van de connectie voert terug naar de tijd dat zij tieners waren. Fofana werd geboren in het Afrikaanse Ivoorkust. „Daar heb ik drie jaar geleefd, daarna emigreerden we naar het Franse Toulouse, waar we familie hadden wonen.” Eén van zijn ouders is tevens van Amerikaanse komaf. „Ik heb dus veelvuldig heen en weer gereisd, in een soort van triangel. Het heeft me geleerd dat verandering niet iets slechts is. Misschien heb ik als kind vriendjes gedag moeten zeggen, maar ik heb ook nieuwe vriendschappen gemaakt.” Alex Binderis is een geboren en getogen Zweed en groeide op in hoofdstad Stockholm. „Jaarlijks wordt in Göteborg een internationaal jeugdtoernooi gehouden en daar kwam mijn vader met het idee om uit te komen voor Amerika. Er ontstond contact en zo kwam ik bij de Onder 16, net als Abou. Ik heb enige jaren voor zowel Zweden als Amerika jeugdinterlands gespeeld, maar koos uiteindelijk voor Team USA.”

**Maken jullie deel uit van
'An American Dream'?**

Abou: „Handbal heeft geen grote cultuur in de Verenigde Staten. Er zijn wel grote plannen. En we hebben als Team USA al wel verast, zoals in 2019 tijdens de Pan Amerikaanse Spelen, met een vijfde plaats. Dat kwam ook omdat grotere handballenden als Brazilië en Argentinië ons hadden onderschat. We hadden onszelf vorig jaar tijdens het WK willen laten zien, alleen waren 18 van de 24 spelers besmet met corona, waardoor we niet konden deelnemen. Dat was ontzettend jammer, maar je moet het in het juiste perspectief plaatsen. Wij hadden maar een 'koudje'.”

Alex: „Er stierven mensen aan covid, dat was veel erger dan ons overkwam.” Abou: „Tuurlijk hadden we de wereld graag iets laten zien, maar we beschouwden het als dat we even twee jaar werden teruggezet. We waren toen beter dan twee jaar eerder en straks op het volgende WK, als we ons daar voor plaatsen, zijn we ook weer beter geworden dan voor 'Egypte'.”

**Het was voorafgaand
best beangstigend,
eerlijk gezegd. Want
ik had mijn hele leven in
Stockholm geleefd'**

„ESPN zou destijds uitzenden. Als we als team presteren, groeit de uitzendtijd en komt handbal en Team USA bij meer Amerikaanse huiskamers binnen. Daar geloof ik eerder in, dan dat één speler van Amerikaanse komaf bijvoorbeeld het eerste van Paris St. Germain haalt. Handbal behoort niet tot de traditionele sporten en daar kom je niet zomaar tussen. Er zijn veel clubs in de VS, maar het blijft bij lokale of regionale toernooien.”

Alex: „In tegenstelling tot veel andere handballenden is een deel van onze ploeg professional en een deel niet. Volgend seizoen

ben ik geen professional meer, dus ik zal dan vrijaf moeten vragen voor de vijf keer dat we enkele dagen bij elkaar komen met het Amerikaans team.”

**De hier neergestreken (Amerikaanse)
coach Mark Ortega maakte jullie warm
voor 'Volendam'?**

Abou, die na Toulouse bij Bordeaux, Nancy en Angers speelde: „Ik kende het Nederlandse handbal alleen van Luc Steins, die het heel goed doet in Frankrijk en bij PSG speelt. Verder niet. Dus Volendam, daar had ik nog nooit van gehoord. Ik had wel andere mogelijkheden in Frankrijk en Spanje, maar ik dacht: dit is misschien het beste voor ons gezin. We hebben Volendam bezocht, vonden het leuk wat we zagen en wilden wel de 'Dutch experience leven'. Nee, het is niet de stap die een Franse handballer normaal gesproken maakt. Maar ik ben 26 en ons tweede kind is op komst, ik heb daarom een familie-beslissing gemaakt. Dit bood me de mogelijkheid iets nieuws te ontdekken. Ik kijk anders naar deze stap, was niet bang om hier in Volendam – voor het Franse handbal – in de anonimiteit te belanden. Ik hoopte dat ik de afgelopen jaren genoeg heb laten zien, voor als ik weer terug ga. Bovendien, ik omarm de verandering. En heb dit jaar genoten. Ik had gevoelsmatig een verandering van omgeving nodig: het zien van een nieuwe cultuur, een nieuwe manier van handballen, nieuwe mensen ontmoeten. Dat geeft je hersenen een reset. In Frankrijk wist ik dag in dag uit wie er naast of om me heen stond. Hier was ik helemaal blanco, dat was een mooie uitdaging.”

Fotografie

Alex, afkomstig van IFK Tumba: „Het is een goede ervaring geweest, op en naast het veld. De kans om in een ander land te leven, is niet voor veel mensen weggelegd. Het was voorafgaand best beangstigend, eerlijk gezegd. Want ik had mijn hele leven in Stockholm geleefd. Maar ik ben blij dat ik de keuze heb gemaakt. Ik heb veel nieuwe mensen ontmoet en naast handbal doe ik veel aan fotografie, waarvoor ik hier in Nederland veel plaatsen heb bezocht. Met Team USA zijn we veel in Zuid-Amerikaanse landen geweest, dat is héél anders. Deze stap was juist goed voor als ik eens zou willen verhuizen, om te voelen hoe het zou zijn om niet in je sociale omgeving te zijn, met je familie en vrienden zoals ik die had vanaf kind-zijn. Er is wel een cultuurverschil met de Scandinavische landen. Maar ik houd van het hier zijn: mensen in Volendam houden wel van een feestje”, lacht hij. „Ik zou willen dat ik wat meer Nederlands sprak, dan kon ik meer opgaan in die momenten dat ik aan een feestje kon meedoen.”

Hoe was de overstap qua niveau?

Alex: „Toen ik tegen mijn vrienden en medespelers zei dat ik naar Volendam ging, waren ze erg verrast. Ze waren blij voor me, maar hadden bijna zoiets van 'spelen ze dan handbal in Nederland?' Maar eerlijk gezegd vond ik het niveau – ik speelde in Zweden derde liga – hier goed. Het is meer fysiek. In Zweden is het meer ontwikkeld handbal, meer met het brein en tactisch. Ik heb hier

H2O ESPORTS CAMPUS AMSTERDAM

HV KRAS/ VOLENDAM, SUCCES IN DE FINALE!

H2O esports campus wenst Handbal vereniging KRAS/ Volendam veel succes in de finale van de handbal best of 3!

WWW.H2O.GG

aan mijn fysiek gewerkt, aan de details, en ben een betere handballer geworden, daarom ben ik dankbaar voor de kans die ik hier heb gekregen.”

Abou: „In Frankrijk waren ze ook verrast dat ik deze stap maakte en ze wisten niet wat ze konden verwachten van de Nederlandse competitie, dus toen we in de seizoenvorbereiding met Volendam naar mijn oude Franse club gingen, was dat best iets groots. Want er zijn niet vaak uitwisselingen tussen die landen. Het liet zien dat het Nederlandse niveau goed was. Door wat Luc Steins bij PSG doet en de prestaties op het recente EK wordt het Nederlandse handbal meer zichtbaar. Anderzijds ziet de Franse handbalgemeenschap spelers als Luc en Kay Smits van Magdeburg niet zozeer als Nederlandse spelers, maar meer als internationale topspelers spelend in een tophandballand. Dat komt ook omdat nog maar enkele spelers van het Nederlandse team in eigen land spelen.”

Jullie kwamen in sportief opzicht met bepaalde verwachtingen naar Volendam?

Abou: „Zeker. Maar we hadden te maken met groeipijnen. Begonnen met een hele nieuwe groep, komend met een verschillende horizon, een verschillende manier van handbal spelen en een andere kijk op het spelletje. Er was veel talent, maar het ging ook om veel jonge spelers. Wij zijn 25 en 26, in de meeste teams waartegen wij speelden zouden we beschouwd worden als de jonge jongens, maar nu waren wij de oudere. Als hele nieuwe jonge ploeg moesten we door een aantal situaties heen die je eigenlijk pas begrijpt door het opdoen van ervaring en leeftijd. We werden op één punt na vijfde in de BeNe League, niet omdat we slechter waren, maar we waren in wedstrijden niet lang genoeg consistent. We verloren van de onderste ploegen – na een ruime voor-sprong – maar wonnen van topteams. Dus het was geen niveauprobleem, maar een probleem in onze hoofden.”

„Als dit team vier jaar bij elkaar zou blijven, bouw je een kampioensteam. Aalsmeer heeft dat ook gedaan, Lions heeft ook een basis die langer bij elkaar is. Het was een half jaar geleden statisch bij ons en meer op individuele klasse gestoeld. Het hele team is verbeterd. Het is niet meer die ene speler die die wedstrijd veel scoort of goed speelt, maar allemaal. Het zijn niet meer achttien jongens die naast elkaar spelen, maar achttien mannen die een team vormen.”

Ik heb misschien wel eens woorden gesproken die wat hard waren

Alex: „Het neemt altijd een half seizoen in beslag om elkaar beter te leren kennen en van elkaar te weten wie wanneer wat doet. Daarom hebben we nu perspectief richting de finales. We hebben maar drie keer verloren sinds januari, dus dat is ontzettend goed. Terwijl, begin dit seizoen dacht ik wel eens: waar gaat dit naar toe? We hebben het proces volbracht en ik kan ons alleen maar zien als de ploeg die de schaal vasthoudt aan het eind van het seizoen.”

Heeft het wel eens gedonderd tijdens het proces en in een nieuw team zijn de rollen niet meteen duidelijk?

Alex: „Inmiddels kennen we elkaar beter, maar we ervaren nog steeds af en toe een ‘struggle’ van ‘wie neemt wanneer welke rol?’ Iedereen wil iets bijdragen, dat kan nog wel eens een probleem zijn. Maar we managen het beter, ook al denken sommige spelers in bepaalde situaties verschillend van elkaar. We blijven nu gefocust. We weten nu wanneer op welke momenten we met elkaar kunnen communiceren.”

Abou: „Met zoveel nieuwe spelers moest iedereen uitvinden van wat is mijn positie in de groep? Dat vergde tijd. We hebben een aanvoerder, enkele leiders, sommige praten, sommige nemen het voortouw door acties. Het team accepteert nu als iemand de leiding neemt op een bepaald moment. In de wedstrijden dat we dik voor stonden en alsnog verloren van Tongeren en Atomix waren we dat nog aan het ontdekken. We zijn nu in staat om rustig te blijven. Dat was onze issue, omdat we nerveus raakten, onze focus verloren en daarmee het ritme in de wedstrijden. Tegen Tongeren stonden we er tien voor en dan toch voor elkaar krijgen te verliezen, dat had ik nog nooit een handbalteam zien doen.”

„Ik heb misschien wel eens woorden gesproken die wat hard waren”, vervolgt Abou. „Door de tijd heen begreep ik beter wanneer en hoe ik het kan zeggen. We communiceren nu effectief, waardoor we beter elkaars ideeën kunnen delen. En nu is er sprake van raakvlakken. Als je dat hebt, dan kun je samen het spel verbeteren. Als je wint, lost dat soms veel op, maar dan blijven de problemen van secundair belang. Ik blijf overtuigd dat als je verliest, leer je meer. Als je dan daarna zwaarbevochten wedstrijden wint waarvan je niet had verwacht dat je zou winnen, dan komt de chemie en het leert je vast te houden aan hetgeen waar je samen mee bezig bent. Omdat je voelt dat het loont.”

Paniek

Alex: „De nederlagen zijn eigenlijk goed geweest voor de groei van de ploeg. Het had natuurlijk mooi geweest dat als we Tongeren wel hadden verslagen, dan hadden we de Final Four van de BeNe League gehaald. Maar het heeft ons wel de wetenschap gegeven dat we écht om de nationale titel konden spelen. We hebben een goede vibe in het team.”

Abou: „We hadden hoge hoogtes en diepe dalen in wedstrijden, nu is het constanter. We hadden onszelf druk opgelegd met het behalen van de Final Four, daardoor vergaten we even dat we stap voor stap moesten zetten. In deze poule voor de finales verloren we de openingswedstrijd thuis tegen Aalsmeer, maar we raakten niet in paniek en speelden daarna solide.” Alex: „We vertrouwen nu op de systemen die we spelen en je vertrouwt op de medespeler naast je.”

Willen jullie elkaar eens omschrijven?

Alex: „Abou kan je zó frustreren, maar ik houd van zijn mentaliteit, ik wou dat ik dat had. Ik maak me te druk om de kleine dingen en dat heeft hij niet. We hebben een goede chemie, spelen al bijna tien jaar samen. Hij heeft enkele unieke skills.”

Abou glimlacht: „Ik kan erg zwart-wit zijn en ook van het ene onderwerp op het andere springen. Alex werkt heel hard, hij ziet mij als een slimme werker. Dat is het verschil tussen ons. Ik respecteer van hem dat hij altijd het beste van zichzelf geeft. We hebben wel

eens gevochten, met woorden en fysiek, maar twee seconde later is het weer voorbij. Dat weten we van elkaar en heeft geen effect op onze relatie. Ik kan altijd op hem rekenen. We slagen er in om onze doelen gemeenschappelijk te maken en we maken elkaar beter. Dat – hoe kan ik jou, met alles wat ik van jou weet, in je kracht zetten – voor ons en voor de ploeg. Zodat we samen in de beste positie komen om succes te bereiken. Ik beschouw Alex als een vriend en een loyaal persoon.”

MIJN DOEL IS OM APPELTAART VAN DIE KAMPIOENSSCHAAL TE ETEN

Wat als er een kampioensschaal tussen jullie in komt?

Abou: „Dat zou veel voor me betekenen. We spelen al zo lang samen en we hebben sportief gezien altijd op de grens geleefd, maar het vaak net niet gemaakt. Daarom zou het zo mooi zijn als dit lukt. Alex heeft wedstrijden gehad dat hij niet of weinig speelde. Daarna heeft hij zijn waarde bewezen en het zou geweldig zijn als de Amerikaanse connectie meehielp om Volendam weer aan de top te brengen.”

Alex: „Onze coach Mark Ortega vertelde me voorafgaand over de prijzen die ze hier hadden gewonnen. Een landstitel zou voor mij een mooie beloning zijn, maar dan kijk ik ook naar de opgebouwde relaties met de mensen achter de schermen, de vrijwilligers. Ik wil die mensen, die er zoveel energie en tijd in stoppen, ook de schaal bezorgen. En mijn doel is om appeltaart van die kampioensschaal te eten”, glimlacht Binderis. „Dit is hét appeltaart-land. Mijn moeder maakte het voor mij al als kind, maar sorry voor haar, hier maken ze lekkere appeltaart. Ik heb een dieet sinds een tijdje, dus straks hoop ik eindelijk weer appeltaart op die kampioensschaal te eten.”

Abou: „Een kampioenschap zou van dit bewegende seizoen een mooie herinnering maken. Het is al een verhaal en wij kunnen er nog een beter verhaal van maken. Wij als Amerikanen waren dan niet een paar voorbijgangers, maar mannen die iets hebben achtergelaten. We hopen dat de mensen over tien jaar zeggen: er waren ook twee Amerikanen in dat team, enkele Zweedse jongens. Die alles hebben gegeven én gewonnen.” Alex: „We willen ook niet onder doen voor de voetballers. Ik heb dit seizoen enkele wedstrijden gezien. En ik wil dezelfde huldiging die zij hebben gehad”, besluit hij lachend.

Rob Goudriaan 12 • Dennis Schellekens 16 • Robin Nagtegaal 2 • Alexander Binderis 4 • Jeroen Roefs 6 • Wessel Blokzijl 7 • Evert Kooijman 8 • Jordy Baijens 9 • Aboubakar Fofana 11 • Stefan van Gils 13 • Filip Pettersson 14 • Leon Geus 15 • Florent Bourget 17 • Marnix Roos 25 • Tim Roefs 39 • Zlatko Pavicevic 41

Mark Ortega Coach • Christiaan Albers Assistent-trainer • Jan Kwakman 'Brak' Teambegeleider • Dennis Van Roijen Sporttherapeut • Joke Zwarthoed Teammanager • Gerrie Eijlers Keeperstrainer • Timo Beemster Looptrainer • Michel Snoek Krachttrainer • Lies Kwakman Teamverzorger • Fiona Scherpenzeel Videoanaliste

Partycentrum de Zedde

**Veel succes in de finales.
Kegel de tegenstander om!**

Nils Dekker 3 • Jimmy Castien 4 • Armando Besseling 5 • Don Hartog 7
Tom de Bruin 6 • Donny Vink 8 • Marco Verbeij 12 • Samir Benghanem 13 • Rob
Jansen 14 • Vaidas Trainavicius 17 • Max de Maat 20 • Rene de Knecht 21 • Tim
Bottinga 22 • Pepijn Michielsen 24 • Jeromy van der Ban 32 • Destin van Dijk 55

• Bert Bouwer *Trainer/ Coach* • Wai Wong *Assistent Trainer* • David Siebeler *Fysiotherapeut*
 • Petra Rooyakkers *Begeleidster/ Teammanager*

IMPACT HANDBAL: HANDBALPROMOTIE IN EN OM VOLENDAM

In 2020 is er een samenwerkingsverband ontstaan tussen HV KRAS/Volendam en Sport-Koepel: Impact Handbal. Het doel van dit samenwerkingsverband is om met enthousiasme en kennis van de sport een completer sportaanbod in Nederland te creëren en om handbal in Nederland een betere positie te geven.

Hiervoor heeft Sportkoepel de ervaring van het lesgeven en trainers en HV KRAS/Volendam de kennis en ervaring van de handbal

sport en spelers. Naast de trainers van Sport-Koepel worden onze heren 1 jongens namelijk ook ingezet om trainingen te geven. Een unieke samenwerking. Naast de inhoud van onze prachtige sport als les vorm is de veelzijdigheid van onze handbal die het mogelijk maakt om de sport als metafoor te gebruiken voor teamdynamiek, samenwerking en confrontatie met het eigen (ongewenste) gedrag. We gebruiken deze veelzijdigheid in onze lessen. Er wordt dus impact gemaakt via de handbalsport. Door de uitgebreide ervaring in het organiseren van activiteiten van Sportkoepel voor zowel het basis-, voortgezet als speciaal onderwijs, bedrijven, gemeenten, verenigingen en particulieren kunnen wij

met de handbalsport zowel fysiek, cognitief als mentale positieve effecten te weegbrengen. Handbal en inclusief al haar subvormen verleent zich uitstekend om een blijvend positieve resultaat te weeg te brengen voor alle leeftijden:

- Beachhandbal
- Rolstoelhandbal
- Speedhandbal (8 tot 14 jaar)
- Stoepranden
- Streethandbal
- Walking handbal

Om de jeugd bekend en enthousiast te maken met handbal zijn we met Impact dit jaar naar een hoop scholen door heel Nederland afgereisd:

- VSO Spinaker (Hoorn)
- De Rank (Zwaag)
- Kerspel (Hoogkarspel)
- De Cirkel (Amstelveen)
- Roelof Venema School (Amstelveen)
- De Kiem (Egmond aan de Hoef)
- Teun de Jager school (Schoorl)
- Carroussel (Heerhugowaard)
- Fonkelsteen (Heerhugowaard)
- Joseph school (Bloemendaal)
- De Springplank (Sassenheim)
- Kindcentrum Helmgras (Castricum)
- Pcbs het Kompas (Hoorn)
- Socrates (Zwaag)
- Basisschool Cunera (Castricum)

Mike Zwarthoed en Roy Loch laten weer Volendams bloed door Heren 1 stromen

EIGEN TEELT KOMT TOT BLOEI

Nadat het afgelopen seizoen door het eerste herenteam werd gespeeld zonder Volendammers in de gelederen, zijn na scouting door het topsportberaad en na een akkoord door het bestuur geoordeeld dat twee jonge dorpsgenoten voldoende potentie hebben om mogelijk door te stromen naar de Heren 1-selectie. Het gaat om de 18-jarige Roy Loch en de 23-jarige Mike Zwarthoed.

Twee jongens uit eigen kweek. Hoewel Roy aanvankelijk een succesvol turner was. Hij vertelt dat hij van zijn vijfde tot zijn dertiende op turnen heeft gezeten, maar dit door omstandigheden heeft opgegeven. „Mijn naaste buurman was de bij handbal welbekende Ronald de Jong, wiens zoon Melvin in het eerste speelde. Door toedoen van Ronald werd ik kort na mijn opzegging bij turnen lid van de handbal. Hij zei dat dit echt wat voor mij was. Ik twijfelde in het begin, omdat het echt iets nieuws was voor mij. Ik was bijna veertien jaar toen ik begon en ben nu echt van het spelletje gaan houden. Ook ik herinner mij mijn eerste coach nog. Dat was Martijn de Groot.” Mike legde een andere weg af: „Het zal ongeveer vijftien jaar geleden zijn dat ik in navolging van mijn oudere broer Rick handbal ben gaan spelen en trainde bij mijn eerste trainer/coach Ruud Vos. Het handbalspelletje beviel mij vanaf het eerste moment en nog steeds voel ik me hier als een vis in het water.”

Op de vraag hoe het voelt om mee te mogen lopen met het eerste herenteam geven beide jongens toe dat zo iets best wel emoties oproept. „We mogen weliswaar nog niet meespelen met de finales, maar dat je mee mag doen met de ‘warming up’ en achter de hoofdmacht in de zaal mag zitten, geeft je toch een grandioos gevoel,” klinkt het bijna tegelijk uit hun beider mond.

‘ IK HAD DIT AAN HET BEGIN VAN HET SEIZOEN NIET VERWACHT, OMDAT IK MIJN POSITIE DEEL MET TWEE TOPPERS’

„Wat vooral mooi is voor ons, is dat dit nu gebeurt in een seizoen dat de Heren 1 landskampioen kan worden. Het geeft toch een speciaal gevoel dat je alles nu van zo dichtbij kunt meemaken. De extra spanning van zo’n belangrijke wedstrijd en de voorbereidingen hiervan, maar ook de emotie rondom dit alles”, vervolgt Roy. „Het is ook heel bijzonder dat je ‘minuten’ mag maken in de aanloop naar een finale van het eerste team. Ik had dit aan het begin van het seizoen niet verwacht, omdat ik mijn positie deel met twee toppers”, doelt Mike op Dennis Schellekens en Rob Goudriaan. Of zij verschillen in benadering merken door de toeschouwers omdat zij dorpsgenoten zijn? „Ja”, antwoordt Roy. „Je merkt toch dat mensen het, zonder de andere spelers te kort te doen, leuk vinden om Volendammers in de ploeg te zien. Je hoort het ook aan de verschillende aanmoedigingen aan je eigen adres. Dat doet wat met je!”

Of zij al eens eerder een kampioenschap hebben mogen meemaken? Mike vertelt dat hij een aantal jaar geleden met zijn team van de tweede naar de eerste divisie is gepromoveerd: „Ieder team speelt voor een bepaald resultaat en het toppunt is uiteraard een seizoen afsluiting met een kampioenschap. Als dat dan lukt, dan is de ontlasting groot en ben je meer dan blij. Een heel seizoen werk je voor een goed resultaat en als dat lukt voel je een soort diepe tevredenheid. Het voelt als een soort geestelijke beloning voor een jaar werken in de vorm van trainen en spelen.” Roy vult aan dat hij tijdens zijn turncarrière een aantal keer Nederlands kampioen is geweest, maar met de handbal dit nog niet mee heeft mogen meemaken.

‘ DAT IK MET HEREN-1 HEB MEE MOGEN DOEN EN ZELFS HEB KUNNEN SCOREN IS ECHT EEN DROOM VOOR MIJ’

Als het verloop van beider carrière onder de loop wordt genomen, valt meteen op dat de weg naar het eerste herenteam voor Roy wat vlotter verliep dan voor Mike. Beide jongens beginnen te lachen. „Ja”, begint Mike. „Ik had en heb met twee keien van keepers te maken. Gerrie Eijlers – voorheen – en Dennis Schellekens zijn een klasse apart. Ik ben bang dat ik dat niveau niet zal halen, maar ik ben blij waar ik nu sta.” Alhoewel Roy als cirkelloper officieel in de Heren A1 is ingedeeld, speelde hij soms ook mee bij Heren 3 en vaker nog bij de Heren 2. „Ik had net

mijn debuut gemaakt voor Heren 2 en toen mocht ik al mee met de Heren 1. Dat is een geweldige ervaring.

Ik had nooit verwacht dat dit allemaal zo snel zou gaan, omdat ik eigenlijk nog officieel in de A-jeugd zit. Dat ik met wedstrijden heb mee mogen doen en zelfs heb kunnen scoren is echt een droom voor mij. Nu ik een contract heb getekend voor volgend jaar, ben ik gebrand om het beste in mij naar boven te halen. Ik haal echt plezier uit handballen en vind het heel bijzonder dat ik dit dan ook zo vaak mag doen. Met de jongens vind ik het erg gezellig en ik ben blij dat ik met Mike als mede-Volendammer weer Volendams bloed door het eerste kan laten stromen.” Hierop beginnen Mike en Roy beide te lachen. Mike: „Ik kijk uit naar de finale en vind het erg bijzonder dat ik dit proces mee kan maken.” Roy knikt en voegt toe: „Daar ben ik het helemaal mee eens, het is echt een ervaring.”

*Restaurant Le Pompadour, wijnbar It's Wine en Hotel Old Dutch
Wensen Kras / Volendam
Heel veel succes*

Restaurant
Le Pompadour

HOTEL
Old Dutch

It's Wine
VOLENDAM

Podobrace.nl

Altijd de juiste steun

...en zeker ook voor onze jongens in de finale!

comeback

re-integratie en advies

- ziekteverzuimbegeleiding
- onderzoek
- loopbaanadvies
- arbeidsdeskundig
- spoor 2 trajecten
- outplacementtrajecten

Voorkom onnodige hoge verzuimkosten en sancties vanuit UWV!

Sportlaan 10 2h, 1131 BK Volendam, Telefoon 0299 74 80 60,
info@comeback-reintegratie.nl, www.comeback-reintegratie.nl

WIE DE JEUGD HEEFT, HEEFT DE TOEKOMST

HV KRAS/Volendam is een handbalvereniging waar mensen van alle leeftijden zich thuis en veilig kunnen voelen. Nu veel aandacht wordt besteed aan het spelen in de 'Best of Three' en alles lijkt te draaien om het al dan niet halen van de finale, wil dat allerm minst zeggen dat de club andere belangen uit het oog verliest en de lagere teams niet belangrijk zou vinden. Ook voor hen worden de meest optimale voorwaarden geschapen. Goede trainers en coaches, groepsvervoer naar uit-clubs en een laagblijvende contributie. Helaas konden dit jaar door het coronaspook niet alle wedstrijden worden gespeeld en kon daarom voor veel teams van een heus kampioenschap geen sprake zijn. Maar gelukkig zijn er toch nog twee teams die hun kampioenschap konden vieren en zijn er een paar jeugdteams die hoog zijn geëindigd. Zo zijn de meiden C1 en de jongens A1 beide derde geworden. De meiden in de topklasse en de jongens in de jeugddivisie en zijn de meiden C2 en de jongens C1 kampioen geworden.

Voor de meiden C2 was het weliswaar geen door de bond erkend kampioenschap, maar een seizoen afsluiten met het hoogste aantal punten, behaald in de wedstrijden die wel door konden gaan, voelt als en heeft absoluut kenmerken van een kampioensgevoel. Straks kunnen zij gaan voor een echt kampioenschap in de (nabije) toekomst. Een wel geregistreerd kampioenschap werd op zondag 15 mei jongstleden door de jongens C1 behaald tijdens hun thuiswedstrijd tegen Hauwert. Nadat ze tijdens de competitie alleen hun sterkere moesten erkennen in Hauwert, werd in de laatste thuiswedstrijd tegen Hauwert revanche genomen door de C1 en was hun kampioenschap een feit. Om ook deze jongens en hun trainer/coaches Wessel Blokzijl, Tim Roefs en

Thomas Tol te feliciteren was 'de grote baas' Piet Kes zelf naar de Opperdam gekomen en had voor allemaal een beker meegenomen. Na een korte, maar hartverwarmende toespraak werd als laatste gezamenlijk gegeten en gedronken. Het spreekt vanzelf dat veel ouders naar de wedstrijd kwamen en de huldiging met gepaste trots volgden.

Hartverwarmende toespraak

Maar eigenlijk beleeft iedere speler zo zijn eigen kampioenschappen. 'Dit seizoen weer een paar doelpunten meer gemaakt of juist meer kansrijke pogingen van de tegenstan-

der gestopt'. Of je mag als speler voor het eerst mee spelen binnen een hogere klasse. In de sport gaat het op een sportieve manier altijd over beter worden; tactieken beter gaan beheersen en meer voor je team kunnen betekenen. Vooral dat laatste is belangrijk. Niet spelen voor jezelf, maar in het belang van je ploeg. Je ziet het zo vaak: zodra een aantal spelers samensmelten tot een hecht team verbetert de sfeer en ook de prestaties. Persoonlijke ontwikkeling doet zich het meest voor in een voor de jongere veilige omgeving. Uiteraard geldt dit ook voor een sporter. Daarom is de HV er veel aangelegen om een voor iedereen, maar zeker voor de jeugd, een zo veilig mogelijke omgeving te creëren, waarin iedereen de ruimte krijgt om

zichzelf te zijn. Daarom ver- langt de vereniging al enige jaren een zogenaamde VOG-ver- klaring van bepaalde groepen; heeft de club een gedragsprotocol en is al jaren geleden een vertrouwenscommissie ingesteld. Daarbij zijn ook de faciliteiten van HV KRAS/Volendam meer dan gemiddeld. Denk hierbij aan goede trainers en coaches, groepsvervoer voor de jeugd naar uitwedstrijden en lage contributie. Met name door de ondersteuning door sponsors en de inzet van vrijwilligers is dit alles mogelijk. Daarom wil HV KRAS/Volendam iedereen die haar of zijn steentje bijdraagt, heel, heel hartelijk dank zeggen.

ALS SUPPORTER VAN DE DAMES EN HEREN WENSEN WIJ DE HEREN 1 VEEL SUCCES IN DE STRIJD OM HET KAMPIOENSCHAP!

We rekenen op winst!

HV Volendam/Kras
Veel succes!

HK Hein Koning
ADMINISTRATIE EN BELASTINGADVIES

KBK bouwgroep

Wenst jullie
heel veel succes!

PLASTIC VERPAKKINGEN

Innovation is our motivation

Veel succes
in de finale!

Dankbare Florent Bourget hoopt met hoofdprijs terug te keren naar geboorteland

GEVORMD IN EN DOOR **VOLENDAM**

Hij is nog maar 23 lentes jong, maar heeft al een behoorlijke handbalreis achter de rug. Florent Bourget, gezegend met een Nederlandse moeder en Frans vader: zijn wieg stond in Bouguenais. Als tiener investeerde hij in zijn handbaltoekomst. Na vier seizoenen HV Kras, maakt hij deze zomer de overstap naar Nancy, dat momenteel tegen degradatie strijdt in de Ligue Nationale. Hij zou dolgraag de episode 'Volendam' af willen sluiten met het landskampioenschap. „Ik weet dat de eerste landstitels met een rondrit door het dorp zijn gevierd. Toen zaten er nog veel Volendamse spelers bij, dat is nu anders. Maar ik zou het wel graag mee willen maken, met veel publiek in de hal en dan ergens in het dorp. Ik heb de video's gezien van de huldiging van de voetballers in de haven. Wauw! Dan zie je wel dat sport leeft in Volendam.”

Als kind werd Florent Bourget gescout door het grote Nantes. Handbal behoort in Frankrijk tot de top vijf van voornaamste sporten. „Mijn vader en broer hebben gehandbald, maar niet op hoog niveau. Ik heb zelf eerst gevoetbald, daarna ben ik op judo gegaan en daar was ik best goed in. Maar ik wilde ook wat anders doen. Mijn vader stelde voor om handbal te proberen. Op mijn dertiende mocht ik voor Nantes gaan spelen.” Dat was overigens nét nadat HV Kras/Volendam op bezoek was geweest in het kader van de EHF Cup. Volendam moest het in 2011 twee keer met ruime cijfers afleggen tegen de Franse club, die zou uitgroeien tot een stabiele subtopper. Afgelopen jaren speelde Nantes Champions League en momenteel strijdt Nantes nog om plek twee achter de grote kampioen Paris St. Germain.

„In die jeugdtijd zat ik altijd op de tribune tijdens thuiswedstrijden. Dan zag je hoe de ploeg steeds beter werd, omdat er jaarlijks betere spelers werden aangetrokken. En Nantes speelde inderdaad ook Europees. Toen dacht ik wel vaak: dit wil ik ook. In de jeugdteams speelden we regionaal en wij wilden altijd graag laten zien: wij zijn Nantes en we zijn niet te verslaan.” In de opleidingsploeg speelde Bourget onder meer met de huidige Franse international Romain Lagarde, die Nantes 1 haalde en daarna enkele jaren Bundesliga speelde.

‘In de opleidingsploeg van Nantes had ik een trainer waarbij het leek dat we bij de commando's zaten’

„In de Franse jeugdteams had ik sowieso twee spelers op mijn positie voor me die nu in de Champions League spelen.” Plotseiling kwam Nederland in beeld. „Mijn moeder heeft een Nederlands paspoort. Haar moeder woonde in Brabant. Ik kon dus ook voor Nederland uitkomen en dat contact werd gelegd.” Bourget kwam bij Jong Oranje. „Ik reisde dan vanuit Frankrijk voor trainingsstages en wedstrijden naar Nederland.

„Ik mocht bij Nantes als zeventienjarige naar de opleidingsploeg, dat was een jaar eerder dan gebruikelijk. Als er dan bij het eerste team iemand geblesseerd raakt, wordt er voor de training iemand van die opleidingsploeg doorgeschoven. Ik was uiteraard heel blij dat ik al een jaar eerder mocht dan normaal. Dat was bijzonder. Vooraf had ik een gesprek met de coach, ik zou de tijd krijgen, want ik was immers de jongste. Maar deze trainer had een werkwijze dat het leek alsof je bij de commando's zat. Je moest doen wat werd opgedragen en er werd niet ge-

- Bedrijfsadministratie
- Loonadministratie
- Belastingzaken
- P&O Advisering
- Financieringsadviezen

KES Administratiekantoor
samen gaan we voor de winst!

Smit Bokkum

ROKERIJ • SINDS 1856

Vergeet **de paling** voor de wedstrijd niet. Heel veel succes met de kampioensstrijd!

Smit Bokkum | Slobbeland 19, Volendam | www.smitbokkum.nl

sproken met elkaar. Kreeg ik na één seizoen te horen dat ik niet had gebracht wat ervan mij werd verwacht. Dat was heel wat anders dan maanden eerder met elkaar was besproken. Het was wel een teleurstelling voor mij."

De midopbouw probeerde het bij Chartres. „Maar dat werd niet wat ik er zelf van verwachtte." Hij volgde het Nederlandse handbal wel. „Ik volgde meerdere Europese competities. Via spelers bij Jong Oranje kende ik Volendam. Ik werd namens de club gebeld door Joost Ooms en ben hier gaan kijken. Ik zag de prijzenkast en merkte meteen dat het een club is met een handbalcultuur. En ik ontmoette al snel de Volendamse mensen, de vrijwilligers hier. De handbalclub is hun leven, die mensen zijn zó belangrijk voor de vereniging en doen zoveel voor ons als speler. Die mensen ga ik wel missen. Daarom hoop ik ook dat we kampioen worden, dan is die schaal ook voor hen."

Nederland zelf heeft uiteraard een andere handbalcultuur dan de Franse. „Hier werken sommige spelers of ze studeren. In Frankrijk zijn het allemaal profs, het is hun werk. Het was aan de ene kant wel moeilijk om uit Frankrijk weg te gaan naar hier en onze familie achter te laten, maar aan de andere kant was ik vanaf mijn dertiende al vijf dagen in de week van huis om in Nantes naar school te gaan en te handballen. Dus ik was eigenlijk al jaren van huis."

Liefde

In Volendam moest hij aanvankelijk een beetje wennen. „Ook aan het handbal. In Frankrijk wordt heel tactisch gespeeld." Aanvankelijk woonde Florent met enkele medespelers in de Bonifatius Guytstraat. „Daarna kreeg ik een kamer in de woning van Jaap Buijs, die nauw bij de vereniging betrokken is. Dat was super. Sinds enige tijd heb ik een vriendin die in Amsterdam woont, dus ben ik daar vooral."

Nederland bracht hem liefde, maar sportief nog weinig successen met Volendam. „In mijn eerste jaar wonnen we de beker. Daarvoor was ik hier gekomen, prijzen te winnen." Maar zijn progressie als speler bleef niet onopgemerkt. Hij werd A-international en geselecteerd voor het recente EK in Hongarije. Dat werden enkele bizarre weken, voor zowel het nationale team als Bourget persoonlijk. Vlak voor het vertrek naar Hongarije speelde Oranje oefeninterlands in Zweden en op de terugweg bleek Bourget besmet met corona. „Terwijl de selectie vertrok naar Boedapest, zat ik op een hotelkamer in Nederland."

Vanuit daar zag hij zijn ploeggenoten stunten tegen thuisland Hongarije, voor liefst 30.000 toeschouwers. „Ik wist dat we het konden en toen lieten we het zien. Ik stond te springen van vreugde op de hotelkamer, maar ik kon het met niemand delen." Uitein-

delijk mocht hij na quarantaine alsnog afreizen omdat Oranje de tweede ronde bereikte. Bij aankomst bleek Bourget opnieuw positief... „Het was echt ongelooflijk. Gelukkig kon ik na een paar dagen alsnog nog spelen. Tegen Frankrijk nog wel. Waar ik ook Romain Lagarde tegenkwam."

De pech was dat Nederland inmiddels een rits aan coronagevallen had. Maar het visitekaartje was afgegeven aan de internationale handbalwereld. Onder meer door Luc Steins, de midopbouw van Paris St.Germain. „Dat is de best denkbare speler en persoon die je voor je kunt hebben. Hij ziet niemand als een concurrent, heeft zoveel verstand van handbal en neemt de tijd om dingen uit te leggen en andere spelers, zoals ik, beter te maken. Hij gunt een ander alles. Ik heb het geluk dat ik met hem mag spelen, ik kan zoveel van hem leren."

‘We presteerden minder als de tegenstander niet genoeg motiveerde. Zoiets mag niet. Dan werden we ook wel eens boos op elkaar’

Nederland hoopte komende januari ook voor het eerst naar een WK te gaan. Maar verloor onlangs de tweeluik van Portugal in de play-offs en moet deze maand hopen op nieuws dat het een wild card krijgt. Bourget mocht in die duels vooral de penalties nemen als Kay Smits er niet lekker in zat. En dat deed hij voortreffelijk. „Dat EK heeft zeker geholpen dat ik nu een stap hogerop kan maken", is hij overtuigd. En die stap heeft Nancy, dat momenteel laatste staat in de eerste Franse liga.

„Ik had niet gedacht dat ik vier seizoenen hier zou blijven, maar dat had mede met coronaseizoen te maken. Ik wist toen ik hier kwam dat Volendam niet het eindstation zou zijn, maar had begin dit seizoen nog geen gevoel wat dan wel het volgende station zou worden. Dit seizoen begonnen we als team niet goed, maar we wonnen wel een keer van bijna alle teams in de BeNe League. Dan weet je dus dat er wat te halen valt. En opeens gingen we wedstrijden achter elkaar winnen, kwamen in een flow. We wonnen ook bij Aalsmeer uit, dat was ons nog niet gelukt sinds ik hier zit. Alleen, je merkte gewoon dat we minder presteerden als de tegenstander niet genoeg motiveerde, zoals tegen Quintus. Zoiets mag niet, maar meerdere spelers hadden dat. Dan werden we ook wel eens boos op elkaar, of was er discussie op de training. Maar inmiddels vinden we elkaar heel goed in het veld."

Tegen Aalsmeer treft hij een collega-inter-

national in Samir Benghanem. „Met hem spelen is fijn, tegen hem minder leuk", glimlacht Florent. „Hij kan hard verdedigen, ook als de scheids het niet ziet. Dit gaan interessante wedstrijden worden."

Oma overleden

Interessant wordt het ook daarna. „Nee, mijn vriendin verhuist niet mee. Zij speelt hier bij VOC en we zoeken elkaar gewoon veel op." De band met Nederland blijft, maar de spoeling wordt dunner, als het gaat om aanwezig familie. „In december is mijn oma in Brabant overleden. Ik zocht haar nog maandelijks op en voor mijn moeder was het ook uiteraard een reden om steeds naar Nederland te komen. Straks woont alleen haar broer hier nog."

Zoonlief gaat zijn pijlen richten op Nancy, in vermoedelijk de tweede liga. „Eerlijk gezegd was ik wel verrast dat Nancy kwam. Ik dacht eerder aan een club in de derde liga, hoewel dat misschien wat laag is. Maar ik

hoopte op een tweede ligaclub en toen kwam Nancy. De coach is de bondscoach van België en hij ziet vanuit die functie wedstrijden in de BeNe League en heeft mij dus ook zien spelen. Net als dat hij mij in het Nederlands team heeft gezien, dat heeft zeker bijgedragen."

Daar vervolgt hij ook zijn Bachelor-studie Commerciële Economie. „Ik doe het in mijn eigen tempo, maar wil wel iets blijven doen naast het handbal. Hier zat ik af en toe in de bank en dacht: ik wil wat doen, ik wil van betekenis zijn in deze wereld", glimlacht Florent. Dat doet hij ook als de voorbereiding op de komende thuiswedstrijd tegen Aalsmeer ter sprake komt. „Sinds het weer mag na de coronaperiode hebben we de oude gewoonte weer opgepakt dat we voor elke thuiswedstrijd thuis bij Rob en Agatha Duin in de woonkamer koffie met een gebakje eten. Of het goed is voor ons als sporter, weet ik niet", knipoogt hij. „Maar het is wel lekker en ik weet dat na die voorbereiding veel successen zijn gevolgd."

Care IS vermogensbeheer

Axento
vermogensbeheer

Wij wensen HV Kras/Volendam veel succes!

Vrijwilliger in de schijnwerpers: **Fiona Scherpenzeel**

VAN ALLE MARKTEN THUIS

Bij gelegenheid van het behalen van de 'Best of Three' worden vaak, en dat is vanzelfsprekend, de trainer, staf en de spelers gehuldigd. Zij staan terecht in de schijnwerpers en krijgen van alle kanten lof toegezwaaid. Maar er zijn veel meer mensen, vaak vrijwilligers, in touw om mensen zover te brengen dat überhaupt sprake kan zijn van het behalen van de 'Best of Three' en een finale. Daarom wordt vandaag één van deze vrijwilligers als vertegenwoordiger van alle mensen rondom het eerste herenteam in de schijnwerper gezet: Fiona Scherpenzeel, dochter uit een gezin dat met hart en ziel verbonden is met HV KRAS/Volendam.

Zowel vader als moeder en hun twee dochters zijn trainer bij de vereniging en het valt gewoon op als geen enkele 'Scherpenzeel' in de Opperdam aanwezig is. Nog meer geldt dit voor Fiona, die behalve bij HV KRAS actief is, een baan heeft bij de Sportkoepel in hetzelfde gebouw verzorgt en ondersteunt zij projecten en activiteiten van HV KRAS. Zij is de spin in het web inzake vele zaken van HV KRAS.

Zonder iemand tekort te doen valt Fiona op omdat zij niet alleen trainingen verzorgt, maar alle ontwikkelingen binnen de handbalsport bijhoudt en waar mogelijk bij HV KRAS probeert toe te passen. Nieuwe handbalmethoden, die ze uitprobeert leiden meestal tot succes. Denk aan allerlei variaties op het bekende handbalspel die tegenwoordig worden gespeeld. Speed-handball-toernooien voor de jongeren en de tegenhanger 'walking handball' voor de wat ouderen onder ons. Fiona ging en gaat er voor. Of het gaat om kinderen, jongvolwassenen of een opa of oma; Fiona weet de mensen te enthousiasmeren.

Bloknoetje

In korte tijd is de 'walking handball groep' van een paar mensen uitgegroeid tot een behoorlijk gezelschap. De solidariteit binnen deze groep is,

gezien hun groeps- app, is een toonbeeld van wat sport moet zijn. Met, voor en door elkaar. Iedereen van een zekere leeftijd zou dit een keer moeten meemaken. Het gaat niet alleen om grote lichamelijke inspanningen. Nee, het gaat om sport die aangepast is voor de oudere doelgroep, het geheugen traint in combinatie met een kopje koffie na afloop. En ook de sociale contacten binnen de sporthal en via de app geven mensen net dat 'beetje meer'.

Maar Fiona leert jongeren ook, dat wil je slagen in een sport, je offers moet brengen en een deel van je sociale leven moet opgeven. Vooral als je jong bent valt dat lang niet altijd mee. Dat is en blijft een struikelbrok op weg naar de topsport. Inmiddels is Fiona ook betrokken bij de staf van onze Heren 1, dus bij de topsport. Voor de weinige mensen die haar niet kennen: Fiona is de vrouw die tijdens wedstrijden van Heren 1 met een bloknoetje achter de spelersgroep zit. Zij analyseert de verrichtingen van de Heren 1 zowel bij de wedstrijden, als bij de trainingen en legt daarvan een verslag vast. Daarmee heeft ook zij een stukje bijgedragen aan het succes van de Heren 1.

Meer dan 200 jaar HV Volendam bij elkaar:
Lies Kwakman, Jan Kwakman, Joke Zwarthoed en Maart Admiraal.

Leeftijd dwingt enkele betrokken vrijwilligers het iets rustiger aan te doen

MISSCHIEEN WEL OUDE, MAAR NOG ALTIJD GOUDEN MENSEN!

D U N I O N
online marketing

Wenst onze jongens heel veel succes!

DREAM BIG!

ZONDER VRIJWILLIGERS GEEN KRAS/VOLENDAM

Voor de mensen die naar de wedstrijd komen, iets in de kantine willen drinken of komen kijken naar de prestaties van hun kinderen lijkt het allemaal zo vanzelfsprekend. Op een wedstrijddag zijn de kassa's bemand, staan de reclameborden weer op hun plaats en verkoopt de kantine haar eten en drinken. In de weekenden offeren scheidsrechters en tafelaars een deel van hun vrije tijd op om anderen te kunnen laten spelen. Dit zijn dan nog mensen en taken die redelijk zichtbaar zijn, maar sommigen werken meer achter de schermen. Denk bijvoorbeeld aan de leden van de diverse commissies en aan de mensen die hard werken om deze 'Best of three' wedstrijden te verwezenlijken. Zonder al deze vrijwilligers zou HV KRAS/Volendam niet meer bestaan. Daarom is het zo jammer dat er relatief weinig nieuwe, vooral jeugdige, vrijwilligers bijkomen.

Vrijwilligerswerk is niet alleen het inleveren van tijd. Het betekent ook verbondenheid, solidariteit en saamhorigheid. Iedereen werkt op de een of andere manier samen om hetzelfde doel te bereiken: het creëren van een sportieve en veilige omgeving voor zowel jong als oud, het ontdekken van talent en de verdere ontwikkeling hiervan en het scheppen van voorwaarden die spelers in staat stellen zich onbekommerd op het handballen te laten focussen.

We zijn op zoek naar mensen van alle leeftijden die altijd al iets voor onze mooie vereniging hebben willen betekenen. Als vrijwilliger beslis je zelf wat je gaat doen. Elke vrijwilliger is belangrijk. Onze vrijwilligers zouden HV KRAS/Volendam beschrijven als een tweede familie en we zouden graag willen dat jij je bij onze mooie vereniging komt aansluiten. Wil je iets voor de club betekenen? Mail ons en je wordt in contact gebracht met de sectie die jou het meest aanspreekt.

Hoewel de meeste mensen bij het winnen van een kampioenschap denken aan de spelers en hun trainer, zijn veel meer mensen nodig voor het goed reilen en zeilen van een sportclub. Het gaat hierbij niet alleen om de zichtbare mensen, maar zeker ook om de in stilte werkende vrijwilligers achter de schermen.

Vooraf tegenwoordig is het vinden van nieuwe vrijwilligers niet eenvoudig. En dat in een periode dat een aantal van onze oude, maar vooral gouden kanjers hun activiteiten op een lager pitje gaan zetten in het komend seizoen. Het is niet zo dat deze vrijwilligers dit zelf willen, maar ze worden gedwongen door hun leeftijd en/of gezondheid. Neem Jan Kwakman, beter bekend als Jan Brak. Hij is inmiddels 82 jaar en meer dan vijftig jaar geleden door zijn vrouw Lies vanuit de voetbal naar HV KRAS/Volendam gehaald. Nog altijd zijn ze samen actief bij hun 'club en de jongens'. Samen begeleiden ze de jongens naar uitwedstrijden en zorgen ze voor broodjes en drinken onderweg. Bij thuiswedstrijden staat en ligt alles voor ze klaar in de kleedkamer. Jan moppert wel eens op zijn jongens, maar hij vindt ze van 'goud'. Alle honderden, waarmee Jan in de loop der jaren te maken heeft gehad. Jan en Lies maken daarnaast op maandag ook samen de kantine nog schoon. Dat Jan hart

heeft voor de zaak en niet wil dat de vereniging te maken krijgt met een vrijwilligerstekort blijkt wel uit het feit hij zelf al voor opvolging heeft gezorgd. Echt mensen met een groot hart voor de club. 'De vereniging moet blijven bestaan', zo luidt hun motto.

DE VERENIGING MOET BLIJVEN BESTAAN'

Maar gelukkig zijn er meer van zulke mensen bij de vereniging. Denk aan Joke Zwarthoed. In heel Nederland en België bekend als speaker tijdens de thuiswedstrijden van de Heren 1. Omdat zij samen met Maart in een kleine ruimte hoog in de sporthal haar werk doet, worden de dames liefkozend aangeduid als de 'okkiedames'. Net als Lies heeft ook Joke in een grijs verleden haar man Jaap richting de handbal geloodst. Tot nu toe zijn

Jaap en Joke nog altijd op allerlei fronten actief. Wel heeft Joke inmiddels aangegeven haar werkzaamheden komend seizoen op een lager pitje te zetten. Ook Joke heeft inmiddels haar opvolging geregeld! Het hart van de genoemde mensen, die model staan voor vele vrijwilligers, is nog niet toe aan een definitief afscheid. Ze gaan alleen wat minder doen.

Als je als supporter naar de 'Best of Three' komen kijken en alles blijkt weer goed geregeld, sta dan eens een moment stil bij alles wat gedaan is en moet worden. Er zijn vele handjes nodig om alles in goede banen te leiden. Misschien is het iets voor u of voor jou. Er zijn allerlei werkzaamheden die gedaan moeten worden. Er is voor iedere man of vrouw wel een geschikte taak te vinden, die in een goede sfeer en in verbondenheid met de club en met elkaar kan worden verricht. Denk hierbij niet alleen aan de Heren 1, maar vooral ook aan de kinderen die zonder het werk van vrijwilligers een stuk plezier zullen gaan missen.

Gelukkig is in deze gevallen nog weinig sprake van stoppen als vrijwilliger, maar gaat het vaak om terugschroeven van de vrijwilligersactiviteiten tot het niveau dat past bij hun leeftijd en/of gezondheid. Buitenstaanders hebben vaak niet in de gaten hoe be-

langrijk een goede opvolging van vrijwilligers is voor een vereniging. Betaalde krachten voor alle voorkomende werkzaamheden is voor de meeste clubs simpelweg onbetaalbaar.

Het hart van de bovengenoemde mensen, kunnen model staan voor de vele vrijwilligers die een hart hebben dat klopt voor de vereniging of instelling. Helaas wordt deze bereidheid om bij verenigingen bij te springen bij diverse werkzaamheden steeds minder. Niet helemaal onbegrijpelijk met alle uitgangsmogelijkheden van tegenwoordig; de hoge huizenprijzen en daardoor hoge hypotheek; beginnende carrières, studerende kinderen en niet onbelangrijk de vele vrouwen die tegenwoordig werken. Maar voor verenigingen is dit een angstwekkend scenario.

**Wij wensen
HV KRAS/VOLENDAM
veel succes met de finale**

E.T.B.
**Cas
Sombroek**
B.V.

Elektrotechniek *van* nu *en* morgen

Julianaweg 204 - 1131 DL Volendam - www.cassombroek.nl

Wij wensen KRAS/Volendam

VEEL SUCCES

DUIN

06 415 01 425

M E T S E L W E R K

**DUIN METSELWERKEN WENST
HV KRAS/VOLENDAM
HEEL VEEL SUCCES IN DE FINALE!**

**EEN GOEDE OPBOUW EN DE
VERDEDIGING ALS EEN HUIS
IS DE BASIS VOOR
HET KAMPIOENSCHAP!**

Bouwcombi Volendam | 06 28 10 95 66 | www.bouwcombivolendam.nl | suzanne@bouwcombivolendam.nl

UBV Uitzendbureau

Betrokken & Betrouwbaar

 Uitzenden **Werving & Selectie**

Zet em op mannen!

UBV Volendam | Julianaweg 45a | 1131 CX Volendam | 0299 39 80 70 | www.ubv.nl | volendam@ubv.nl

**Tegen HV KRAS/Volendam is
niemand opgewassen!**

**CAR WASH
VOLENDAM**

Veerman
WOONCENTRUM
Sinds 1918

*Veel succes
in de finale!*

VEEL SUCCES!

Wij wensen de mannen
van HV Kras Volendam
heel veel Succes in de strijd
om het kampioenschap.

www.successchoonmaak.nl

**“Wij wensen het team veel succes toe
in de strijd om het kampioenschap”**

**Ooit waren we
plastic doppen**

kras-recycling.com. Well worth the visit.